

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2Csp/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200113
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8619200113.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2019:8619200113.2
2Csp/4/2019-40
8619200113

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária Tvrdíková, v spore žalobcu A. zastúpená advokátkom Mgr. Matúšom Mackom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava- Staré mesto, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubányho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný je povinný z a p l a t i ť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.100,- Eur.

2. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5C/158/2014 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. V predmetnom konaní Okresný súd Svidník vyhovel jej žalobe rozsudkom sp. zn. 5C/158/2014-62 zo dňa 28.10.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1Co/8/2017 - 84 zo 28.06.2017 a tento

-2- 2Csp/4/2019

nadobudol právoplatnosť dňa 28.08.2017. Keďže ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, požaduje finančné zadostučinenie vo výške 1.100,- Eur.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 28.2.2019 uviedol, že žalobca si uplatnil v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere číslo 8300028469 nárok na finančné zadostučinenie v konaní vedenom pred

Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 2C/11/2016. O tejto žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 2C/11/2016 - 70, ktorý je právoplatný a vykonateľný. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co/91/2012, kde sa uvádza, že s ohľadom na neurčitú hypotézu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán. Podľa neho žalobca už získal finančné zadostučinenie v rozsahu, ktorý spĺňa účel § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a v to v rozsahu, aký je potrebný na nastolenie rovnováhy zmluvných strán. Uvedené skutočnosti sú dôležité pre posúdenie vzniku nároku uplatňovaného touto žalobou z hľadiska účelu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., súdnej praxe prijatej vo vzťahu k výkladu a aplikácii tohto ustanovenia a súladu postupu žalobcu so zákonom. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má byť vyvážené, čo znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie. Žalobca si nárok na finančné zadostučinenie v súvislosti so zmluvnými vzťahom pod č. 8300028469 už uplatnil. Napadol nielen nedôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadostučinenie čo do jeho základu, ale aj čo do jeho výšky. Nezodpovedá žiadnej preukázanej skutočnosti, že žalovaný sa chcel obohatiť (žalobca nepreukázal v tomto smere žiadnu okolnosť vecnej a časovej povahy). Z uvedených dôvodov preto navrhol, aby súd podanú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

4. Žalobca sa k písomnému vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

6. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 26.8.2013 úverovú zmluvu č. 8300028469, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v výške 1.260,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %.

7. Z rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/158/2014 - 62 zo dňa 28.10.2016 je zrejme, že žalobca sa proti žalovanému v pôvodnom konaní domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, pričom predmetným rozsudkom bol žalovaný zaviazaný vydať žalobkyni sumu 942,09 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd určil, že poplatok v sume 187,31 Eur, ktorý dojednával žalovaný so spotrebiteľmi je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

-3- 2Csp/4/2019

V odôvodnení svojho rozsudku Okresný súd uviedol, že na základe žiadosti bol žalobcovi zo strany žalovaného poskytnutý revolvingový úver v sume 1.260,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 % ročne, avšak na účet mu žalovaný poslal len sumu 1.072,69 Eur. Úroková sadzba vo výške 70,01 % je hrubo odporujúca dobrým mravom a preto je zmluva absolútne neplatná. Taktiež uviedol, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere nemá náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to konkrétne konečná splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/), preto je úver vzhľadom na znenie § 4 ods. 3 písm. b/ veta druhá tohto zákona bezúročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že žalovaný si okamžite započítal na odklad splátok poplatok vo výške 187,31 Eur, čo z úveru predstavuje až 14,87 %. Popri úrokoch 70,01 % tak ide o ďalšie plnenie v neprimeranej výške. Poplatok je absolútne neprimeraný službe, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. Odklad splátok neznamena ich odpustenie a práve preto je cena tejto služby v rozsahu 14,87 % z výšky úveru neprijateľná. Žalobca ako spotrebiteľ ešte ani nevyužil takú službu, a už ju bol nútený zaplatiť. Poplatok je neplatný v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

8. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/11/2016 bolo pre priznanie finančného zadostučinenia iný skutkový stav a iné skutkové okolnosti. Zákon nehovorí, že primerané finančné zadostučinenie možno priznať iba raz, vždy ho možno priznať za každé úspešné uplatnenie porušenia spotrebiteľského práva.

9. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne

uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

10. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere č. 83302469, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.260,- Eur.

11. Rozsudkom OS Svidník sp. zn. 5C/158/2014 - 62 zo dňa 28.10.2016 v spojení s rozsudkom KS v Prešove, sp. zn. 1Co/8/2017 - 84 zo dňa 28.6.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.8.2017 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 942,09 Eur. Zároveň bolo určené, že poplatok v sume 187,31 Eur, ktorý dojednával žalovaný so spotrebiteľmi, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Predmetným rozsudkom Okresného súdu Svidník mal súd za preukázané, že žalovaný porušil právo žalobkyne tým, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere nemala náležitosti vyžadované

-4- 2Csp/4/2019

zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to konkrétne konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Taktiež úroková sadzba vo výške 70,01 % je hrubo odporujúca dobrým mravom a preto je zmluva absolútne neplatná. Žalobkyňa aj napriek tomu zaplatila na poskytnutom úvere, ktorý vzhľadom na uvedené skutočnosti mal byť bezúročný a bez poplatkov celkom sumu 2.014,78 Eur, pričom výška úveru predstavovala sumu 1.072,69 Eur. Ujma, ktorá žalobkyni vznikla, bola vo výške 942,09 Eur.

12. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadosťučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé prívodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalobca na poskytnutom úvere zaplatil viac, než predstavoval poskytnutý úver napriek tomu, že úver vzhľadom na nespĺňanie náležitostí podľa zákona č. 258/2001 Z.z. je bezúročný a bez poplatkov. Na súde žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Žalobca bol ako dlžník vystavený nároku zo strany veriteľa na zaplatenie toho, čo podľa zákona žalovanému ako veriteľovi neprislúchalo. Žalobca ako dlžník úspešne uplatnil svoju obranu, poukázal na porušenie jeho práv zo strany veriteľa, preto úspech v súdnom konaní pod sp. zn. 5C/158/2014 dáva aj základ na podanie osobitnej žaloby podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

13. Súd teda dospel k záveru, že žalobca splnil podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tak sa zaoberal jeho výškou. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť a súd tak stanoví na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy (viď napr. rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.11.2010, č.k. 10Cbs/70/2003 -196).

14. Súd je toho názoru, že čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- Eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne

-5- 2Csp/4/2019

konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku

ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

15. Výška finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Určitým kritériom môže byť aj výška ujmy, ktorá mohla byť spôsobená spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práv, čo v danom prípade by predstavoval rozdiel medzi skutočným dlhom žalobkyne, ktorý sa odvíja len od výšky poskytnutého úveru ako istiny a sumou, ktorú žalobkyňa na poskytnutom úvere aj reálne zaplatila.

16. Inštitút požadovaného finančného zadosťučinenia má nepochybne aj sankčnú povahu a jeho účelom je pôsobiť do budúcnosti vo vzťahu k dodávateľom tak, aby sa nedopúšťali porušenia práv spotrebiteľov. Priznaná výška finančného zadosťučinenia tak vyplýva z voľnej úvahy súdu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že žalobcovi postačí primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- Eur a preto bola prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom prihliadol na skutočnosť, že výška finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu a preto žalobcu vzhľadom na skutočnosť, že bolo jeho žalobe vyhovené, je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. ....

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

-6- 2Csp/4/2019

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
(§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 11. septembra 2019

JUDr. Mária Tvrđíková
sudca

r o z h o d o l :